

of the site semantic content with personal narratives in January – October 2013 is qualitatively and quantitatively higher. Now these texts dominate under such rubrics «History» and «Personalities».

2. Monitoring of the website <http://tyzhden.ua> has shown 48 publications. There is an opposite tendency of quantitative indicators: we have found 15 and 17 personal narratives in the 2010 and 2011 content, then in 2012 and January – October 2013 – only 7 and 9. «History» is a priority rubric for them.

3. We have not found personal narratives in their pure form among the materials of the website <http://gazeta.ua>, but we have found out two similar text groups: 1) the story of the hero about himself with inserts of personal impression of the author; 2) lengthy interviews.

Key words: *narrative, personal narrative, narrative description, succession.*

Елліна ЦИХОВСЬКА,

УДК 007 : 304 : 070

д. філол. н., доц.,

Інститут міжнародних відносин Національного авіаційного університету,
пр-т Відрадний, 4, м. Київ, 02000, Україна, e-mail: imv@nau.edu.ua

«Маленькі» журнали як площина діяльності модерністів

У статті розглянуто вид американських літературних журналів ХХ ст., які через лімітований тираж носили назву «маленьких журналів». Автор приділяє увагу специфіці цих журналів, редактори яких надавали перевагу авангардній, експериментаторській літературі, авторам-початківцям, новим стилям.

Ключові слова: *«маленькі» журнали, періодика, «целюльні» журнали, «розумні» журнали, експеримент, модернізм, вортицизм, редакторська політика, комерція.*

Аналіз американських журналів в Україні здебільшого представлений оглядовими працями, на відміну від чисельних окремих розвідок у США, чим і зумовлена актуальність цієї статті. Однією з фундаментальних праць з аналізу «маленьких журналів» літературних журналів є «The Little Magazine: A History and a Bibliography» (1946) Ф.-Д. Гоффмана, Ч.-А. Аллана та К.-Ф. Ільріх. Найбільш ключовим журналам присвячено окремі розвідки, зокрема «The Little Magazine OTHERS and the Renovation of Modern American Poetry» (2006) С.-В. Черчилль, «Gender and Activism in a Little Magazine: The Modern Figures of THE MASSES» (2011) Р. Шрай-

© Циховська Е., 2014

бер, монографія «*Toward a Locational Modernism: Little Magazines and the Modernist Geographical Imagination*» (2008) С. –А. Федірки про журнали «*Broom*», «*Laughing Horse*» та «*Orient*».

Посилаючись на визначення Генрі Р. Люса, засновника «*Time*» та «*Life*», а пізніше найбільшої видавничої компанії США, ХХ століття як «американського»¹, Девід Самнер звузив масштаби «американськості» до «американського журнального століття» [11, 2] з урахуванням підвищення в типового американця читацького попиту на журнали. Підставами цього став обсяг видаваних журналів, що з трьох тисяч збільшився до вісімнадцяти тисяч журналів [12, 2].

З'явившись набагато пізніше, ніж газети, журнали були не по кишені середньостатистичному американцеві, на відміну від книжок і газет, і вважалися розкішшю, хоча їх існування зазвичай не тривало більш ніж 3–4 номери [4, 8]. Проте в 1893 р. корпорація «*Munsey's Journal*» знизилла ціну журналу до 10 центів за рахунок обороту реклами, що запустило механізм дешевих журналів [9, 11].

У 1900-ті роки американські журнали висвітлювали різні теми соціального, політичного, літературного життя, зокрема «*Harper's magazine*» почав публікувати праці відомих американських письменників, серед яких були Марк Твен, Генрі Джеймс, Джек Лондон та ін. Серед найбільш впливових, що брали участь у формуванні суспільної та громадської думки, Д.-Е. Саммер називає «*Time*», «*Newsweek*», «*U.S. News and World Report*», «*The Economist*», «*The Week*», «*Harper's*», «*The Atlantic*», «*The New Republic*», «*The Nation*», «*National Review*» тощо [11, 12].

Автори монографії «*The 1920's*» К.-М. Дроун та П. Губер поділяють журнали США періоду 20-х років ХХ ст. [3, 175–181] на журнали для широкої аудиторії («*Reader's Digest*», «*Time*», «*The Saturday Evening Post*», «*Life*»); «целюлозні журнали»; жіночі журнали, зміст яких обертався навколо багаточастинних романів, рецептів їжі, викройок, реклами та моди («*Good Housekeeping*», «*The Delineator*», «*McCall's*», «*Women's Home Companion*», «*Harper's Bazaar*», «*Vogue*»); так звані «розумні журнали» («*smart magazines*»), розраховані на середній та вище середнього клас читачів, для яких підбирався інтелектуально спрямований матеріал на теми як моди, так і літератури, театру, різних видів мистецтв, публікувалися роботи Ф.-С. Фіцджеральд, Д. Паркер, Т. Драйзер, Ю. О'Ніл та Е.-Ст. Вінсент Міллей («*The Smart Set: A Magazine of Cleverness*», «*Vanity Fair*», «*American Mercury*», «*The New Yorker*»).

1 Див. журнал «*Life*» від 7 лютого 1941 р.

Крім того, такі журнали, як «Poetry: A Magazine of Verse», «The Little Review», «The Dial», «Broom», «The Fugitive», «Transition», «The Hound and Horn», через лімітований тираж умовно носили назву «маленьких журналів» («little magazines»), мали обмежений бюджет і невеликий відрізок життя. Редактори згаданих вище журналів не гналися за прибутком, створюючи коло для ерудованого читача, готового на сприйняття всього новаторського: перевага віддавалася авангардній, експериментаторській літературі, авторам-початківцям, новим стилям.

Матеріал підбирався згідно зі смаками редакторів, завдяки чому сторінки журналів ставали своєрідним трампліном для письменників, публікували більшість того, що зараз стало постулатами модернізму, хоча на той момент вони не зараховувалися до авторитетних видань, до них ставилися скептично, часто трактуючи «the littles» та їх зміст як «розширення або навіть наріст вільно рухомих розмов, що характеризують багатьох самих модерністів» [7, 667]. Саме ці журнали одні з перших друкували невідомих на той момент авторів, серед яких були Т.-С. Еліот, М. Мур, Г. Штайн, Вільям Карлос Вільямс та Д. Джойс та ін.

Літературні журнали в США існували ще з 90-х років ХХ ст., проте впливовими та авторитарними вони стали саме в 10-20-х роках ХХ ст. «The littles» виникли одразу перед першою світовою війною, на зазначення Джеймса Д. Харта, як «протест тих, хто вірив, що митці поневолені та репресовані мамоною й пуританізмом» [5, 381], а, на зазначення Ф.-Д. Гоффмана, за двох причин: як «протидія традиційним засобам вираження та бажання експериментування з романними (а моментами нерозбірливими) формами; бажання подолати комерційні або матеріальні складності, спричинені знайомством з будь-яким твором, комерційні якості якого не були доведені» [цит. за: 10, 174].

Їх популярність значно зросла в 50-х роках ХХ ст., а за підрахунками на 1978 р. більшість виробництва, десь 1500 одиниць, припадало на США. Значна кількість критичної продукції на початку ХХ ст. друкувалася у «the littles», які слугували фактично довідником з новостворених літературних груп, концепцій й нових шкіл, враховуючи той факт, що автори цих журналів представляли найважливіше ядро середовища молоді інтелігенції.

В автобіографії один з авторів «маленьких» журналів Вільям Карлос Вільямс сказав про них, що це «щось, що я завжди схвалював; тому що без них я сам раніше б не порушив тиші. Для мене це єдиний журнал, який я знаю, з абсолютною свободою від редакторської політики та спадковості прав на видання, яке побудоване за демократичними правилами. Там абсолютно немає домінантної політики, що дозволяє комусь щось диктувати» [14, 266].

Ф.-Д. Гоффман у «The Little Magazine: A History and a Bibliography» схематично поділив «the littles» за їх основними тенденціями на шість груп: 1) присвячені здебільшого поезії («The Fugitive», «Palms»); 2) ліві («Liberator», «The Messenger», «Partisan Review»); 3) регіональні («Midland»); 4) експериментальні («Double Dealer», «The Dial»); 5) критичні («Hound and Horn», редакований студентами університету); 6) еkleктичні («Smart Set», «The Seven Arts») [6].

Цікава й передісторія створення деяких журналів, зокрема, перед тим, як Маргарет Андерсон у віці двадцяти одного року заснувала «The Little Review», один з найвідоміших «маленьких» журналів, цьому передувала депресія, потреба в інспірації та комунікації, через що вона прийшла до висновку, який занотувала у своїй автобіографії «My thirty years' war»: «якщо б я мала журнал, то могла б проводити час, заповнюючи його найкращою розмовою, що може запропонувати світ» [2, 35].

Оригінальність матеріалів, з якими мали справу «little» журнали, по суті – літературні журнали, періодично оберталася проти них: їх часто звинувачували в порушеннях норм закону, зокрема, заснований А. Філіпом Рендольфом та Чендлером Оушеном журнал «The Messenger» був конфіскований агентами відділу правосуддя США через деякі засуджувальні заяви в адресу політики США, і не дивно, враховуючи той факт, що журнал був афро-американським, публікував літературні проби новачків саме цієї раси, які не могли не звертатися до політичних тем. Журнал «The Masses» був звинувачений під час першої світової війни в шпіонажі, «Broom: an International Magazine of the Arts» був закритий через цензуру поштового офісу, а «The little Review» двічі штрафували.

«The Little Review» один з перших «маленьких» журналів, що пропонував читачам твори авангарду, приділяв увагу ідеям фемінізму, анархізму, психоаналізу, імажинізму та публікував ранніх Х. Дуліттл, Е. Лоуелл, Е. Паунд, Е. Хемінгуей. Зокрема, в період з 1917–1922 рр. («період Паунда») поет Е. Паунд був іноземним редактором журналу в Лондоні.

Прецедентом для журналу стала публікація оповідання П.-У. Льюїса «Кентлмен та його весняна подруга», зміст якої був визначений як «порнографічний, розпусний і похитливий» [цит. за: 1, 71], через що в 1917 р. поштове відділення конфіскувало випуски «The Little Review». Згодом у 1921 р. редакторів журналу – Джейн Хіп та Маргарет Андерсон суд визнав винними в публікації уривків непристойного за змістом роману «Улісс» Д. Джойса, який Езра Паунд свого часу привіз у США і віддав для опублікування М. Андерсон. Остання встигла надрукувати

23 окремих випуски з частинами роману з березня 1918 по осінь 1920 р. Фактично публікація цього спірного на той момент роману й вирок суду призвели до колапсу журналу, оскільки рекламодавці відмовилися продовжувати будь-які фінансові стосунки з журналом. Проте, як зазначають автори книги «America – Meet Modernism!: Women of the Little Magazine Movement»: «для Маргарет та Джейн опублікування праці Джойса було можливістю кинути виклик загальноприйнятим стандартам американського мистецтва» [1, 72].

Взагалі Е. Паунд зробив неоціненний внесок у виробництво «littles», не тільки публікуючись у них і редагуючи кілька з них, включаючи «Poetry», «The Egoist», «Blast» та «The Little Review», а й заснував власний літературний журнал «The Exile» у 1927 р., перший номер якого був надрукований у Європі з огляду на порівняно дороге публікування журналів у США [8, 113].

Список модерністських «малих» журналів складається з різних за спеціалізацією найменувань, серед яких журнал «291» (1915–1916), що був форумом для авангардного мистецтва і за наміром редактора Альфреда Штігліца поєднував усі його форми; «Blast: Review of the Great English Vortex» (1914–1915) як прокламація вортицизму; «Contact» (1920–1923, 1932), редактори якого виступали ініціаторами необхідності розриву з європейською літературною традицією для створення власних американських мистецьких форм; «Crisis: A Record of the Darker Races» (1910–1996), присвячений висвітленню проблем расової дискримінації; більш радикальний «The Favorite Magazine: The World's Greatest Monthly» (1918–1920) був призначений лише для афро-американців; «Decision: A Review of Free Culture» (1941–1942), скерований на антинацистську ідеологію; «The Midland» (1915–1933), створений для того, щоб підкреслити регіональну відмінність країни, щоб «заохочувати молодих письменників залишатися в своїх регіонах і писати про це» [13]; дитячий журнал «St. Nicholas» (1873–1943); «The Seven Arts» (1916–1917), настанова якого включала заснування національного мистецтва, не пристаючи до жодного стилю та не схилиючись до чисельних «ізмів»; «The Double Dealer» (1921–1926) планувався спочатку як «національний журнал Півдня», але в реальності він друкував будь-яку якісну літературу, включаючи Т. Вайлдера, Д. Тумера, В. Фолкнера, Е. Хемінгвея та ін.; «Fire!! Devoted to Younger Negro Artists» (1926) підтримував візуальне та літературне мистецтво, друкуючи поезію, картини, оповідання, п'єси, і попри радикальне спрямування журнал відрізнявся толерантним ставленням до раси, статі та класу; «The Glebe» (1913–1914) звертався виключно до новаторської поезії, один з номерів був повністю присвячений творчості імажистів.

Досить часто «маленькі журнали» порушували політичні теми не тільки своєї країни, а й світової арени, як-от перший популярний «the littles» «The Masses», наступником якого став «The Liberator» (1918–1924), редактори якого, крім публікування поезії, статей про мистецтво, белетристики та одноактних п'єс, стежили за подіями революції 1917 р. у Російській імперії, висвітлюючи різні погляди на одну й ту саму подію. Так, в есе «Російська ідея» (січень, 1922) Ф. Делл протиставляв настрої в суспільстві 1917 р. та 1922 р. як поезію початку та прозу наслідків.

Отже, «маленькі журнали» («the littles») були презентантами не просто анонсів новинок літературного світу, а, друкуючи матеріал, за який, крім них, ніхто не брався, були ексклюзивом, що згодом сформував абетку модернізму. Окрім того, вони стали трибуною, з якої виголошувалися злободенні на той час теми; журнали слугували нерідко джерелом інформації політичних подій. Літературні журнали часто функціонували в збиток собі, фактично їх можна назвати ідейним створенням, оскільки в них ідея превалювала над комерцією. Специфікою літературних журналів було те, що вони були дзеркальним відображенням намірів своїх редакторів, повністю відповідаючи їх ідейним настановам і концепціям.

1. *America – Meet Modernism! : Women of the Little Magazine Movement* / [edited by Barbara Probst Solomon]. – New York : Great Marsh Press, 2003. – 152 s.

2. *Anderson M. My thirty years' war* / Margaret Anderson. – New York : Horizon Press, 1969. – 54 s.

3. *Drowne K.-M., Huber P. The 1920's* / Kathleen Morgan Drowne, Patrick Huber. – Westport, Conn. ; London : Greenwood Publishing Group, 2004. – 331 s. – (American popular culture through history).

4. *Hamilton J. Magazines* / John Hamilton. – Edina : ABDO, 2005. – 32 s.

5. *Hart J.-D. The Oxford Companion to American Literature* / James David Hart. – New York : Oxford University Press, 1995 – 779 s.

6. *Hoffman F., Allen C., Illrich C. The Little Magazine : A History and a Bibliography* / Frederick John Hoffman, Charles Albert Allen, Carolyn Farquhar Illrich. – New York : Kraus Reprint Corporation, 1967. – 450 s.

7. *McKible A. The Little magazines* // *The Encyclopedia of Twentieth-Century Fiction* / [general editor Brian W. Shaffer]. – Chichester, West Sussex; Malden : John Wiley & Sons, 2011. – S.667–670.

8. *Monk C. Exile* // Demetres P. Tryphonopoulos, Stephen Adams. *The Ezra Pound Encyclopedia*. – Westport : Greenwood Publishing Group, 2005. – S.113–114.

9. *Petley J. Newspapers & Magazines* / Julian Petley. – Minnesota : Black Rabbit Books, 2003. – 64 s.

10. *Sklar M. The United States as a developing country : studies in U.S. history in the progressive era and the 1920s* / Martin J. Sklar. – New York : Cambridge University Press, 1992. – 238 s.

11. *Sumner David E. The Magazine Century : American Magazines Since 1900* / David E. Sumner. – New York : Peter Lang, 2010. – 242 s.

12. *Sumner David E., Rhoades S. Magazines : A Complete Guide to the Industry* / David E. Sumner, Shirrel Rhoades. – New York : Peter Lang, 2006. – 211 s.

13. *The Midland Description* [Электронный ресурс] / [compiled by Rachel Andersen]. – Режим доступа : <http://sites.davidson.edu/littlemagazines/the-midland-description>.

14. *Williams W.-C. The Autobiography of William Carlos Williams* / William Carlos Williams. – New York : New Directions Publishing, 1967. – 402 s.

**«Маленькие» журналы как пространство деятельности модернистов
Эллина Циховская, д. филол. н., проф.**

В статье рассматривается вид американских литературных журналов XX ст., которые из-за лимитированного тиража назывались «маленькими журналами». Автор уделяет внимание специфике этих журналов, редакторы которых отдавали приоритет авангардной, экспериментаторской литературе, авторам-новичкам, новым стилям.

Ключевые слова: «маленькие» журналы, периодика, «целлюлозные» журналы, «разумные» журналы, эксперимент, модернизм, вортицизм, редакторская политика, коммерция.

**«The Little» magazines as a spase of modernists' activity
Ellina Tsykhovska,**

Institute of International Relations of National Aviation University,
4, Vidradnyi St., Kyiv, 03058, Ukraine, e-mail: journ@univ.kiev.ua

The article deals with a type of American literary magazines of the 20th century, which after limited circulation were called «little magazines». Author pays attention to the specifics of these magazines, editors of which preferred avant-garde experimenter literature, authors-beginners, new styles. Among them are such the littles as «291», «Blast: Review of the Great English Vortex», «Contact», «Crisis: A Record of the Darker Races», «The Favorite Magazine: The World's Greatest Monthly», «Decision: A Review of Free Culture», «The Midland», «St. Nicholas», «The Seven Arts», «The Double Dealer», «Fire!! Devoted to Younger Negro Artists», «The Glebe» etc.

The «little magazines», or «the littles» were the representatives not just announcements of new literary world, but as they printed material for which, besides them, no one had taken up, were exclusive and formed later the alphabet of a modernism. In addition they became a tribune for pronouncing topical subject at that time; magazines often served as a source of information of political events. Literary magazines were often operated at a loss themselves. In fact they can be called as ideological creation, because they prevailed over the idea of commerce. The specificity of literary magazines was that they were the mirror images of their editors' intentions, fully answering their ideological attitudes and concepts.

Key words: *the littles, periodicals, «pulp» magazines, «smart» magazines, experiment, modernism, vorticism, editorial politics, commerce.*